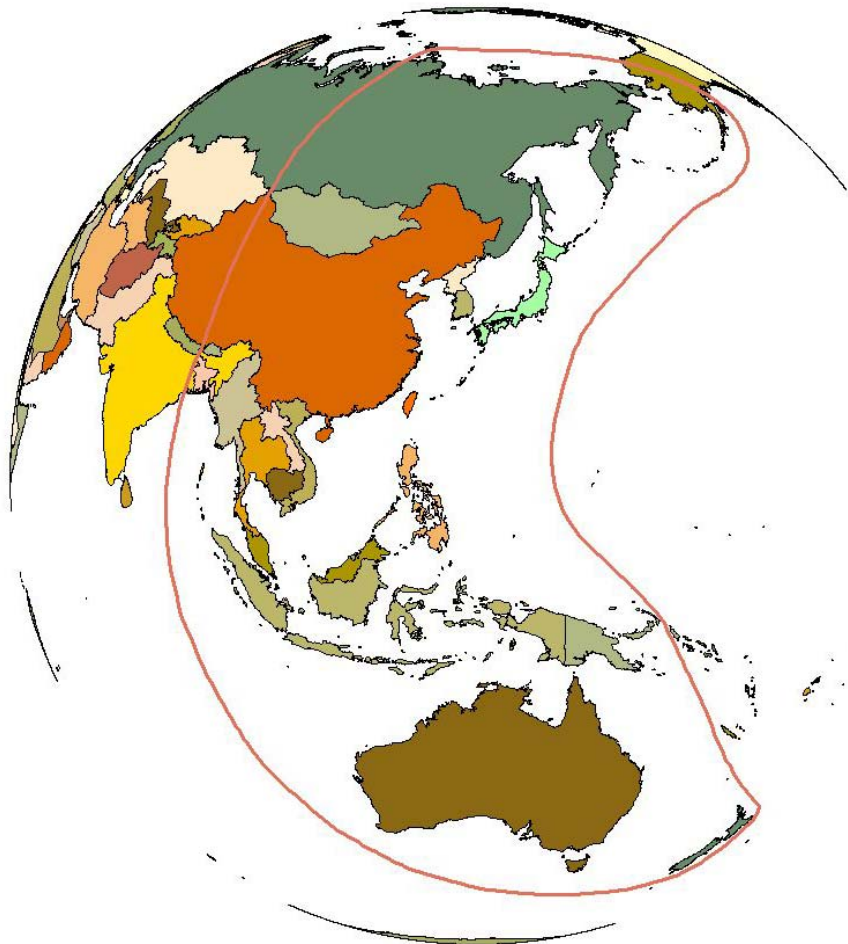

ยุทธศาสตร์การดำเนินงานเพื่อความร่วมมือ เส้นทางบินนกอพยพ เอเชียตะวันออก-ออสเตรเลีย 2551-2554

เอกสารฉบับนี้ นำมาจากเนื้อหาของภาคีความร่วมมือ
และเป็นการจัดเตรียมขอบเขตการทำงานเพื่อเป็นแนวทางในการจัดตั้งภาคีความร่วมมือเพื่อเส้นทางอพยพเอเชียตะวันออก-
ออสเตรเลีย

เอกสารฉบับนี้ นำมาจากโครงร่างที่จัดเตรียมโดยกลุ่มคณะทำงานภาคีความร่วมมือ หลังจากที่ได้มีการเสวนาในการประชุมครั้งแรกที่
เมืองโบโกร์ ประเทศอินโดนีเซีย

1. บทนำ

ในแต่ละปีจะมีนกน้ำจำนวนกว่า 50 ล้านตัว บินอพยพผ่านภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และออสเตรเลีย ในระหว่างการอพยพดังกล่าวนกน้ำเหล่านี้จะต้องพึ่งพิงพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความอุดมสมบูรณ์เพื่อใช้เป็นแหล่งพักอาศัยและเป็นแหล่งหาอาหารเพื่อสะสมพลังงานให้เพียงพอสำหรับการบินอพยพในช่วงถัดไป ความร่วมมือระหว่างประเทศที่นกน้ำเหล่านี้บินผ่านจึงเป็นความสำคัญอย่างยิ่งต่อการอนุรักษ์และปกป้องนกน้ำอพยพและถิ่นอาศัยที่นกน้ำเหล่านี้ใช้เป็นที่พักพิง

พื้นที่ที่นกเหล่านี้บินอพยพผ่านเรียกว่า “เส้นทางบินอพยพเอเชียตะวันออกเฉียงใต้-ออสเตรเลีย” (East Asian-Australasian Flyway) หรือ “เส้นทางบินอพยพ” (the Flyway) ครอบคลุมพื้นที่มากกว่า 20 ประเทศ โดยอพยพจากรัสเซียตะวันออกเฉียงใต้และออสเตรเลียกลับมายังถิ่นกำเนิดผ่านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตรงไปยังออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ (ดูรูปที่ 1)

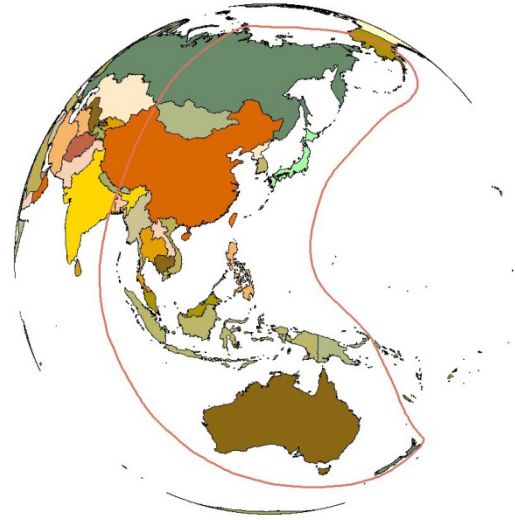
ปี 2002 ในการประชุมระดับโลกว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (WSSD) ณ เมืองโยฮันเนสเบิร์ก รัฐบาลญี่ปุ่นและออสเตรเลีย พร้อมด้วยองค์กรพื้นที่ชุ่มน้ำนานาชาติ (Wetlands International) สากลได้เสนอความร่วมมือแบบที่ 2 (Type II Partnership) เพื่อการอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืนสำหรับถิ่นที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญระหว่างประเทศของนกอพยพในเขตเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และออสเตรเลีย

ความร่วมมือครั้งนี้เกิดขึ้นจากความสำเร็จของการประชุมการอนุรักษ์นกน้ำอพยพเอเชียแปซิฟิก ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์นกน้ำอพยพเอเชียแปซิฟิกและแผนการดำเนินงานเพื่อนกเป็ดน้ำ (Anatidae), นกกระเรียน (Cranes) และนกชายฝั่ง (Shorebirds) ในช่วงปี 1996-2006 แผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติงานได้ยกระดับและนำไปสู่ความร่วมมือการประสานงานและกิจกรรมในระดับสากล เพื่อการอนุรักษ์และปกป้องถิ่นอาศัยของนกน้ำอพยพที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ

ความสำเร็จภายใต้แผนยุทธศาสตร์และแผนการดำเนินงานครั้งนี้ยังครอบคลุมไปถึงการกำหนดถิ่นอาศัยของนกน้ำอพยพที่มีความสำคัญระดับนานาชาติที่อยู่ภายใต้เส้นทางอพยพมากกว่า 700 แห่ง ตลอดจนการพัฒนาเครือข่ายถิ่นอาศัยเพื่อนกหงส์ (Anatidae), นกกระเรียน (Cranes) และ นกชายฝั่ง (Shorebirds) ผลจากกิจกรรมที่จัดขึ้นทำให้เกิดความรู้ใหม่ๆเกี่ยวกับนกน้ำอพยพ ช่วยเพิ่มความตระหนักในความสำคัญของนกเหล่านี้ และยกระดับความสามารถของผู้จัดการในการดูแลถิ่นที่อยู่อาศัยนกน้ำอพยพที่มีความสำคัญตลอดเส้นทางอพยพ กิจกรรมเหล่านี้มีผลให้เกิดการปรับปรุงการบริหารจัดการถิ่นอาศัยในเครือข่าย

แม้ว่า จะ มี ค ว า ม พ ย า ย า ม เหน้ นั้ อ ยู่ กั้ ต ำ ม แต่บรรดานกน้ำและถิ่นอาศัยของนกเหล่านี้ต่างตกอยู่ในสภาพบีบคั้นที่สูงขึ้นอันเนื่องมาจากอัตราการเจริญเติบโตของจำนวนประชากรและการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แรงบีบคั้นเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อนกน้ำที่ใช้ชีวิตช่วงนอกฤดูผสมพันธุ์ในประเทศเหล่านี้ เช่นเดียวกับนกน้ำที่อาศัยในไกลางพื้นที่ของเส้นทางอพยพ ในขณะที่บินอพยพ ภาคีความร่วมมือตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจสำหรับชุมชนที่ใช้ถิ่นอาศัยร่วมกันกับนกน้ำอพยพ ขณะเดียวกันได้ให้ความมั่นใจต่อการใช้ประโยชน์และคุณภาพของถิ่นอาศัยที่จำเป็นต้องมีเพื่อรักษาไว้ซึ่งจำนวนประชากรของนกน้ำอพยพ

รูปที่ 1 แผนที่เส้นทางบินอพยพเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ - สเตรเลีย

ตารางที่ 1:

Taxonomic Group	English Name	ชื่อภาษาไทย
Gaviidae	Divers/Loons	นกดูน
Podicipedidae	Grebes	นกเป็ดผี
Phalacrocoracidae	Cormorants	นกกาน้ำ
Procellariidae	Shearwaters	นกจุมพ็ด/นกกินปลา
Oceanitidae	Storm Petrels	นกใต้คลื่น
Pelecanidae	Pelicans	นกกระทิง
Ardeidae	Hérons, Egrets and Bitterns	นกยาง
Ciconiidae	Storks	นกกระสา นกกระทุม
Threskiornithidae	Ibises and Spoonbills	นกปากช้อน นกกุลา
Anatidae	Swans, Geese and Ducks	นกเป็ดน้ำ
Gruidae	Cranes	นกกระเรียน
Rallidae	Rails, Gallinules and Coots	นกอีฐัน
Heliornithidae	Finfoots	นกฟินฟุต
Jacaniidae	Jacanas	นกพริก
Haematopodidae	Oystercatcher	นกอีโก้
Recurvirostridae	Stilts and Avocet	นกตีนเทียน
Glareolidae	Pratincoles	นกแอ่นทุ่ง
Charadriidae	Plovers	นกหัวโต นกกระแต
Scolopacidae	Sandpipers	นกชายเลน นกปากซ่อม
Laridae	Gulls, terns and Skimmers	นกนางนวล
Stercorariidae	Auks	นกฮัค
Alcidae	Skuas	นกสก็ว

2. ผลลัพธ์ของยุทธศาสตร์

2.1 เป้าหมายและวัตถุประสงค์

สมาชิกของความร่วมมือนี้ ในแรกเริ่มต่างเห็นพ้องต่อเป้าหมายและวัตถุประสงค์ทั้ง 5 ข้อดังต่อไปนี้

เป้าหมาย

ทำให้เกิดการตระหนักรวมทั้งการอนุรักษ์นกอพยพและถิ่นที่อยู่อาศัยในเส้นทางบินอพยพเอเชียตะวันออกเฉียง-ออสเตรเลีย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนและความหลากหลายทางชีวภาพ

วัตถุประสงค์

1. ขยายเครือข่ายเส้นทางอพยพของถิ่นอาศัยที่มีความสำคัญระดับนานาชาติเพื่อการอนุรักษ์นกอพยพ ซึ่งดำเนินการบนพื้นฐานจากความสำเร็จของเครือข่าย APMWCS
2. ยกกระดับการประชาสัมพันธ์ การให้ความรู้และการสร้างความตระหนักให้เห็นคุณค่าของนกอพยพและถิ่นอาศัยของนกเหล่านี้
3. ยกกระดับงานวิจัยด้านเส้นทางอพยพและกิจกรรมการสำรวจและติดตามประชากร สร้างองค์ความรู้ใหม่และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับนกอพยพและถิ่นอาศัย
4. สร้างความสามารถด้านการจัดการนกอพยพและถิ่นอาศัยแก่ผู้ดูแลจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ผู้มีอำนาจตัดสินใจ และชุมชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชุ่มน้ำ
5. ขยายความร่วมมือในเส้นทางอพยพเพื่อยกกระดับสภาพการอนุรักษ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่สายพันธุ์นกและถิ่นอาศัยที่มีความสำคัญในลำดับต้น

กลุ่มคณะทำงานของความร่วมมือ ซึ่งจัดตั้งขึ้นในการประชุมครั้งแรกของสมาชิกที่มีศักยภาพ

ได้กำหนดคุณสมบัติหลักไว้ 13 ข้อ ซึ่งมีเป้าหมายของความสัมฤทธิ์ภายในสิ้นปี 2011 (ดูรายละเอียดในหัวข้อข้างล่าง)

3. การจัดทำและการดำเนินงานของความร่วมมือ

3.1 สมาชิกภาพของภาคีความร่วมมือ

ความร่วมมือมุ่งมั่นที่จะให้มีสมาชิกในระดับต่างๆครอบคลุมทั้งหน่วยงานรัฐบาล องค์กรพัฒนาเอกชนระหว่างประเทศ หน่วยงานรัฐบาลระหว่างประเทศ และกลุ่มธุรกิจต่างๆ สมาชิกของความร่วมมือส่งเสริมให้ทุกรัฐบาลและองค์กรต่างๆที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์นกอพยพและการใช้ถิ่นที่อยู่อาศัยของนกอพยพอย่างยั่งยืนที่อยู่บนเส้นทางบินอพยพ ให้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของความร่วมมือ

ความร่วมมือนี้เป็นการจัดเตรียมความร่วมมือระหว่างกัน โดยมีได้เป็นข้อบังคับในเชิงกฎหมาย

สมาชิกสามารถเข้าร่วม โดยการลงนามในสำเนาเอกสารการเป็นสมาชิก(a copy of the Partnership Text)

3.2 การเงินของความร่วมมือ

ส่งเสริมให้สมาชิกจัดเตรียมทรัพยากรในการสนับสนุนการดำเนินงานและงานด้านการบริหารจัดการความร่วมมือ โดยในการประชุมของสมาชิกความร่วมมือ จะมีการประเมินสิ่งจำเป็นและแนวทางต่างๆในการระดมทุน ทั้งนี้เพื่อ

ก) ช่วยเหลือสมาชิกในการดำเนินกิจกรรมที่อยู่ภายใต้ความร่วมมือนี้ และ

ข)

ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต้องใช้สำหรับการดำเนินงานของฝ่ายเลขานุการและกลุ่มคณะที่ปรึกษาที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ความร่วมมือครั้งนี้

เนื่องจากความร่วมมือนี้ มิได้มีผลบังคับในเชิงกฎหมาย ดังนั้นทุนจึงต้องผ่านสมาชิกของความร่วมมือโดยตรง

3.3 แผนการปฏิบัติงาน

การจัดทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามแผนยุทธศาสตร์

จำเป็นจะต้องอาศัยความร่วมมือของสมาชิกเป็นอย่างสูง แผนงานประจำปี

จักได้รับการจัดเตรียมทุกครั้งที่มีการประชุมสมาชิก และจะประกอบไปด้วยกิจกรรมต่างๆที่กำหนดโดยสมาชิก

3.4 แนวทางในการจัดทำกิจกรรมโครงการ

ความร่วมมือ ได้จัดทำแนวทางต่อไปนี้เพื่อช่วยสมาชิกในการจัดทำยุทธศาสตร์เพื่อความสัมฤทธิ์ผล ภายในปี 2011 ตามที่กำหนดไว้ในเอกสารฉบับนี้

วัตถุประสงค์ 1: จัดทำเครือข่ายถิ่นที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ เพื่อการอนุรักษ์นกน้ำอพยพ โดยอาศัยพื้นฐานความสำเร็จของเครือข่าย ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์นกน้ำอพยพภาคพื้นเอเชีย-แปซิฟิก (APMWCS)

ผลลัพธ์ 1: แหล่งที่อยู่อาศัยของนกน้ำอพยพที่มีความสำคัญระหว่างประเทศอย่างน้อยจำนวน 200 แห่ง ได้รับการบรรจุไว้ในบัญชีรายชื่อเครือข่าย

1.1 ความร่วมมือนี้จัดทำขึ้นสำหรับทุกประเทศที่อยู่ในเส้นทางบินอพยพ

ที่ถิ่นที่อยู่อาศัยของนกน้ำอพยพมีความสำคัญระหว่างประเทศ

1.2 ในการเสนอชื่อเพื่อเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายเส้นทางบินอพยพ

จักให้ความสำคัญกับประเทศที่มีหน่วยงานภาครัฐเป็นสมาชิกของความร่วมมือ และยังไม่ได้เสนอพื้นที่

หรือมีถิ่นที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ ที่อยู่ในเครือข่ายเส้นทางบินอพยพจำนวนน้อยกว่า 10 %

(<10%)

1.3

จำนวนที่เกี่ยวข้องกับถิ่นอาศัยที่มีความสำคัญระดับนานาชาติในแต่ละประเทศจะใช้เป็นแนวทางในการกำหนดลำดับความสำคัญในระดับเส้นทางอพยพ

1.4 สมาชิกระดับชาติจะกำหนดลำดับความสำคัญในการเสนอรายชื่อแหล่งพักอาศัยที่อยู่ในแต่ละประเทศของตนเอง

ผลลัพธ์ 2:

กิจกรรมบริหารจัดการต่าง ๆ ของถิ่นพักอาศัยที่จะช่วยหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ หรือช่วยเพิ่มสภาพการอนุรักษ์สายพันธุ์ที่เกี่ยวข้อง

ผลลัพธ์

3:

เครือข่ายถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นแบบอย่างของการบูรณาการการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่ชุ่มน้ำกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อประโยชน์ของชุมชนในท้องถิ่น

- 3.1 พัฒนาและจัดทำแผนการจัดการแหล่งที่อยู่อาศัยในเครือข่าย โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของชุมชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียระดับประเทศ โดยจัดต้องให้ความสำคัญต่อความจำเป็นด้านนิเวศสำหรับนกน้ำอพยพ ตลอดจนความจำเป็นด้านเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละชุมชน
- 3.2 ผู้จัดการพื้นที่ สมาชิกระดับชาติและชุมชนในท้องถิ่นที่เข้ามาเกี่ยวข้องได้รับการสนับสนุนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในกระบวนการพัฒนาทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อเครือข่ายถิ่นที่อยู่อาศัย
- 3.3 มีการพัฒนาความร่วมมือระดับนานาชาติกับโครงการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการถิ่นที่อยู่อาศัยนกน้ำอพยพ
- 3.4 มีการพัฒนาโครงการต้นแบบ โดยให้หน่วยงานระดับชาติและในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วม
- 3.5 โครงการต้นแบบในเครือข่ายถิ่นที่อยู่อาศัย ให้เน้นความสำคัญกับกระบวนการที่คุกคามความจำเป็นด้านเศรษฐกิจและสังคม พร้อมทั้งสนับสนุนการบูรณาการที่เหมาะสมของการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่ชุ่มน้ำ และการพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งจะเป็นประโยชน์กับประชาชนในท้องถิ่น
- 3.6 มีการพัฒนาแนวทางการจัดการถิ่นที่อยู่อาศัย โดยสมาชิกของความร่วมมือ ยอาศัยแนวทางที่มีอยู่แล้ว (เช่นแนวทางของอนุสัญญาแรมซาร์เพื่อการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำ)

ผลลัพธ์ 4:

คุณค่าในเชิงนิเวศ สังคมและเศรษฐกิจของถิ่นอาศัยนกน้ำอพยพที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ ได้รับการยอมรับในกระบวนการพัฒนาและขั้นตอนการประเมินผลกระทบ

- 4.1 มีการเพิ่มความรู้และได้รับการยอมรับ ในความรู้ ความเข้าใจต่อคุณค่าความสำคัญด้านนิเวศ ตลอดจนคุณค่าทางเศรษฐกิจ และสังคมของถิ่นที่อยู่อาศัยของนกน้ำอพยพที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ ในกระบวนการประเมินผลกระทบและการพัฒนา เพิ่มขึ้นและได้รับการยอมรับ (เช่นมีการนำการนำวิธีการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามแนวทางของแรมซาร์ หรืออนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ)
- 4.2 มีการจัดทำกรณีศึกษาและกระบวนการประเมินผลกระทบต่างๆซึ่งส่งผลต่อถิ่นที่อยู่อาศัย
- 4.3 สมาชิกความร่วมมือ ซึ่งเป็นตัวแทนหน่วยงานภาครัฐระดับชาติ มีการจัดลำดับความสำคัญของโครงการต่างๆ ในประเทศของตน

วัตถุประสงค์ 2: ยกกระตบการสื่อสาร การให้ความรู้

ความตระหนักและจิตสำนึกในคุณค่าและความสำคัญของนกอพยพและถิ่นที่อยู่อาศัย

**ผลลัพธ์ 5: ความตระหนักและจิตสำนึกในคุณค่าทางนิเวศ เศรษฐกิจและสังคม
ของนกอพยพและเครือข่ายถิ่นที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้น**

- 5.1 มีการจัดทำและดำเนินกิจกรรมการสร้างความตระหนักและจิตสำนึกแก่ชุมชนเกี่ยวกับเส้นทางบินอพยพ ตลอดจนมีการเตรียมแนวทางการสื่อสารเพื่อสร้างความตระหนักและจิตสำนึก
- 5.2 มีการดำเนินการการศึกษาสื่อการศึกษา และสร้างความตระหนักและจิตสำนึก
- 5.3 มีการจัดทำแผนการศึกษา และการสร้างจิตสำนึก โดยสมาชิกระดับชาติ ซึ่งมีการบรรจุแผนการศึกษา และสร้างจิตสำนึกของความร่วมมือ
- 5.4 มีการดำเนินการกิจกรรมการศึกษา การสร้างความตระหนักและจิตสำนึกในระดับต่างๆที่สอดคล้องกับแผนการศึกษา และการสร้างจิตสำนึก (CEPA)

**ผลลัพธ์ 6: กิจกรรมและความสำเร็จต่างๆของภาคีความร่วมมือในเส้นทางบินอพยพ
ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง**

- 6.1 มีการดำเนินการกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับความร่วมมือนี้ ซึ่งสอดคล้องกับแผนการศึกษา และการสร้างจิตสำนึก (CEPA)

**วัตถุประสงค์ 3: มีการยกระดับงานวิจัยและการติดตามประเมินติดตาม, สร้างความรู้
และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับนกอพยพและถิ่นที่อยู่อาศัย**

**ผลลัพธ์ 7: มีการจัดเตรียมข้อมูลเชิงวิชาการเกี่ยวกับสถานการณ์ของเส้นทางบินอพยพ
ตลอดจนแนวโน้มประชากรของนกอพยพและถิ่นที่อยู่อาศัย**

- 7.1 มีการจัดทำ โครงการการสำรวจติดตามประชากรนกอพยพ ซึ่งเชื่อมโยงกับโครงการระดับชาติและระหว่างประเทศ
- 7.2 มีการดำเนินการโครงการสำรวจถิ่นที่อยู่อาศัยของนกอพยพ ซึ่งเชื่อมโยงกับโครงการระดับชาติและระหว่างประเทศ ในถิ่นที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ รวมทั้งในพื้นที่ถิ่นที่อยู่อาศัยระดับท้องถิ่น

- 7.3 มีการจัดเตรียมข้อมูลที่ปรับปรุงใหม่เกี่ยวกับสถานภาพและภัยที่มีต่อถิ่นที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งถิ่นอาศัยในเครือข่าย
- 7.4 สมาชิกมีความร่วมมือ ในการบูรณาการการสำรวจติดตามประชากรนกน้ำ โดยการนำความรู้และข้อมูลทางวิชาการ รวมทั้งการวิเคราะห์สถานภาพปัจจุบันตลอดจนแนวโน้มของจำนวนประชากรนกน้ำในอนาคต
- 7.5 มีการนำกิจกรรมติดตาม เข้ากับกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพ เพื่อเป็นการเพิ่มความสามารถในการสำรวจนกน้ำ

ผลลัพธ์ 8:

มีการจัดเตรียมขั้

อมูลเกี่ยวกับถิ่นที่อยู่อาศัยนกน้ำอพยพที่มีความสำคัญระดับนานาชาติในทุกประเทศที่อยู่ในเส้นทางอพยพ

- 8.1 มีการจัดทำและจัดพิมพ์ข้อมูลที่มีการทบทวนเกี่ยวกับถิ่นที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญระดับนานาชาติที่อยู่ในเส้นทางบินอพยพ
- 8.2 ความรู้ที่ไม่สมบูรณ์เกี่ยวกับถิ่นที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ ได้รับการเติมเต็มผ่านกิจกรรมการสำรวจ
- 8.3 มีข้อมูลเกี่ยวกับถิ่นที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ ที่สามารถเผยแพร่ได้ พร้อมทั้งมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างสมาชิกของความร่วมมือ
- 8.4 มีการให้ความสำคัญกับกิจกรรมการสำรวจในพื้นที่ที่มีการศึกษา และประเมินพบว่ามีช่องว่างของความรู้ ซึ่งพบว่ามีข้อมูลด้านการสำรวจที่จำกัด แต่เป็นแหล่งอยู่อาศัยที่มีความสำคัญ
- 8.5 มีการนำกิจกรรมการสำรวจ เข้าเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพ เพื่อเป็นการเพิ่มความสามารถในการสำรวจนกน้ำ

ผลลัพธ์ 9:

ผลจากการประเ

มินเกี่ยวกับการคุกคามและข้อเสนอแนะที่มีต่อถิ่นที่อยู่อาศัยของนกน้ำอพยพที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ ได้รับการพิจารณาเพื่อนำมาใช้ในการจัดทำแผนการจัดการที่เหมาะสม

- 9.1 แนวทางในการประเมินผลกระทบและการจัดการสิ่งคุกคามได้รับการพัฒนา
- 9.2 มีการทบทวน การคุกคามและความจำเป็นด้านการจัดการถิ่นที่อยู่อาศัยในเครือข่ายและพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติอื่นๆ
- 9.3 มีการพัฒนาเทคนิคในการบรรเทาปัญหา และแนวทางการบรรเทาผลกระทบ
- 9.4 มีการนำกิจกรรม เข้าเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพ ในการประเมินการคุกคามและการวางแผน
- 9.5 ผู้เชี่ยวชาญในท้องถิ่น เข้ามีส่วนร่วม

ผลลัพธ์ 10: ความรู้ด้านนิเวศวิทยา และยุทธศาสตร์การอพยพของนกน้ำเพื่อสนับสนุนงานด้านอนุรักษ์ ได้รับการยกระดับ

- 10.1 มีการดำเนินการโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อศึกษาการอพยพของนกน้ำสำหรับสายพันธุ์ที่มีความสำคัญลำดับต้น ๆ
- 10.2 มีการจัดทำ ตราสารข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการติดเครื่องหมายนกน้ำอพยพ
- 10.3 มีการประสานความร่วมมือเพื่อการติดห่วงนกอพยพ
- 10.4 มีการประสานกันเพื่อรายงานผลการติดเครื่องหมาย
- 10.5 มีการวิเคราะห์และสื่อสารข้อมูลของนกน้ำอพยพอย่างกว้างขวาง
- 10.6 มีการนำกิจกรรมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาความสามารถ

ผลลัพธ์ 11: มีความรู้เกี่ยวกับบทบาทของนกน้ำอพยพต่อการเป็นพาหะของโรค โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรคไข้หวัดนกเพิ่มขึ้น

- 11.1 มีการจัดตั้งกลุ่มคณะทำงานไข้หวัดนกภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก
- 11.2 มีการดำเนินการโครงการเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเป็นพาหะนำโรค ของนกน้ำอพยพ
- 11.3 ให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกแก่โครงการที่เกี่ยวข้องกับชนิดพันธุ์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเป็นพาหะนำโรค

วัตถุประสงค์ 4: เสริมสร้างความสามารถด้านการจัดการถิ่นที่อยู่อาศัยและนกน้ำ แก่ผู้จัดการทรัพยากรธรรมชาติ ผู้มีอำนาจตัดสินใจ และผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย

ผลลัพธ์ 12: มีการยกระดับความเข้าใจต่อความจำเป็นในความสามารถของผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย ในการจัดการถิ่นที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ

- 12.1 มีการดำเนินการประเมินความจำเป็นต่อการเพิ่มความสามารถเพื่อการจัดการและเฝ้าสังเกตถิ่นที่อยู่อาศัยในเครือข่ายเส้นทางอพยพ
- 12.2 มีการดำเนินการประเมินความต้องการด้านการฝึกอบรมแก่ผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย เพื่อการจัดการและติดตาม ถิ่นที่อยู่อาศัยในเครือข่ายเส้นทางบินอพยพ
- 12.3 ให้ความสำคัญลำดับต้นๆแก่ประเทศกำลังพัฒนา

ผลลัพธ์ 13: ผู้จัดการพื้นที่ ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ และผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียในท้องถิ่นของแหล่งที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ มีทักษะในการจัดการถิ่นที่อยู่อาศัยของนกน้ำอย่างยั่งยืน

- 13.1 มีการพัฒนาขีดความสามารถและมีการจัดการฝึกอบรม เพื่อตอบสนองต่อความจำเป็นในการนกน้ำ และถิ่นที่อยู่อาศัย การพัฒนาอย่างยั่งยืน และมีการสื่อสาร การให้ความรู้และการสร้างสำนึกแก่ประชาชน
- 13.2 มีการจัดตั้งเครือข่ายการเพิ่มขีดความสามารถแห่งชาติ เพื่อทำหน้าที่ให้ความสะดวกในการจัดการนกน้ำ อพยพและถิ่นที่อยู่อาศัย
- 13.3 ให้ความสำคัญลำดับต้นๆ แก่ประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งมีหน่วยงานภาครัฐ เป็นสมาชิก โดยพิจารณา;
 - (ก) จำนวนถิ่นที่อยู่อาศัยนกน้ำอพยพที่มีอยู่ในแต่ละประเทศ
 - (ข) มีการดำเนินการประเมินความต้องการในการฝึกอบรม สำหรับผู้จัดการพื้นที่ชุ่มน้ำและผู้มีอำนาจตัดสินใจ

วัตถุประสงค์ 5: พัฒนา หรือจัดลำดับความสำคัญชนิดพันธุ์ และถิ่นที่อยู่อาศัย เพื่อเพื่อยกระดับสภาพการอนุรักษ์นกน้ำอพยพ

ผลลัพธ์ 14: เกิดความร่วมมือในการดำเนินการในแนวกว้าง สำหรับชนิดพันธุ์ของนกน้ำและถิ่นที่อยู่อาศัย และมีการยกระดับการอนุรักษ์ชนิดพันธุ์ที่มีความสำคัญในลำดับต้นๆ

- 14.1 มีการจัดทำจุดดำเนินการโครงการ สำหรับสายพันธุ์ที่มีความสำคัญในลำดับต้นๆตลอดเส้นทางบินอพยพ
- 14.2
 - ให้ความสำคัญในลำดับแรกแก่สายพันธุ์ที่การอนุรักษ์อยู่ในสภาพที่नावิตกหรือสายพันธุ์ที่มีศักยภาพในฐานะที่เป็นธงนำเพื่อให้เกิดความร่วมมือในระดับนานาชาติและการจัดการถิ่นพักอาศัย
- 14.3 มีการให้ความสำคัญในลำดับต้นๆแก่โครงการที่เกี่ยวข้องกับหลายๆประเทศ และดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาการคุกคามที่มีต่อนกน้ำอพยพ